

Holger Larsen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til lov om forlængelse af lejelovens gyldighedsperiode med et år. Derved får lejeloven og boligstøtteloven samme udløbstid, hvilket må anses for at være en fordel, om ikke en nødvendighed, hvis folketetinget skal have mulighed for at tage hele boligproblemet op til en mere rationel løsning, end det tidligere er sket.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på de ulemper, der knytter sig til de snart 20-årige restriktioner på boligområdet. To gange, i 1951 og i 1955, har vi lempet på restriktionerne. Hver gang har der været stærke krav fremme i retning af, at nu måtte det tidspunkt være nået, da man kunne afvikle denne lovgivning. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at der endnu stadig væk består sådanne forhold, at en del af disse restriktioner må opretholdes.

Der har også de to gange, vi har haft lejeloven til revision, i 1951 og 1955, været tale om en vis tilpasning af det gamle lejeniveau, og dette spørgsmål har igen været fremme nu ved lejelovens udløb. Der er vel ingen tvivl om, at vi kommer til at se på, hvorledes man efterhånden skal nå frem til en afvikling af restriktionerne og en tilpasning af lejeniveauet, d. v. s. at vi på et eller andet tidspunkt må gå over til en mere fri lejeloggivning, end vi hidtil har haft. Hvor hurtigt en sådan tilpasning kan foregå, er et spørgsmål, men man har nu i nogle blade benyttet lejligheden til at fremstille det, som om den næsten var begyndt, med andre ord, når man var begyndt at tale om tilpasning, skulle det ske fra i dag til i morgen. Den tilpasning, der efterhånden skulle finde sted med hensyn til det gamle lejeniveau og i retning af mere frie forhold, hvor der i dag er restriktioner, må imidlertid være afhængig af, hvornår vi får tilvejebragt en boligreserve, afhængig af, om dette kan ske i løbet af 5, 7 eller 10 år. Det materiale, som skal give os en vis retningslinje i så henseende, forsøger ministeriet nu at indhente.

Afviklingen af restriktionerne og tilpasningen af lejeniveauet er altså efter mit syn helt afhængig af, hvor mange lejligheder der kan produceres i de kommende år, og af, hvilke priser der kan udlejes til, og dette er igen afhængigt af, hvad den ny boliglov,

som skal vedtages inden 1. april 1959, kommer til at indeholde. Hertil kommer — hvad der heller ikke er helt uden interesse i denne forbindelse — den kommende nye boligtilsynslov, saneringsloven og spørgsmålet om, hvornår der så er tilvejebragt en boligreserve til rimelige udlejningspriser.

Hvad dag vi når frem dertil, er ikke godt at vide, men når den dag er inde, er grundlaget for en mere fri lejelov også til stede. Det må alt sammen ses i sammenhæng, og derfor er jeg tilfreds med, at vi har fået dette forslag om udsættelse af lejelovens revision, således at lejelov og boligstøttelov kommer til at udløbe samtidig. Begge disse problemer griber sådan ind i hinanden, at det er rart at have begge love til behandling samtidig i det kommende år, så at vi kan sammenarbejde dem.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte det, der står — jeg tror, det er i fremsættelsestalen — at når dette forslag er fremsat, er det ministerens mening, at man allerede i løbet af foråret vil have tilvejebragt materiale, så han kan fremsætte såvel forslag til lejelov som forslag til boligstøttelov, både for at tinget kan få ordentlig tid til at gennemarbejde forslagen og også af hensyn til de byggeinteresserede, byggefolkene, for hvem det har sin betydning, at de ved, hvordan konturerne bliver i den kommende leje- og boligstøttelovgivning.

Lorentzen: For et øjeblik siden stod jeg over for et lovforslag, om hvilket jeg måtte erkende, at jeg syntes, det kom for hurtigt; der havde været for lidt tid til overvejelse. Nu er jeg i den lykkelige eller ulykkelige situation, hvad man vil kalde det, at stå over for en lovgivning, med hensyn til hvilken den højtærede minister, som jeg ved er meget arbejdsom og meget flittig, efter min mening for længst måtte have kunnet udarbejde og fremsætte et revisionsforslag, således at folketetinget kunne have god tid til at overveje det.

Jeg skal ikke direkte insinuere noget, men jeg kan ikke helt frigøre mig for den tanke, at man betragter det forslag, den højtærede boligminister senere vil komme med, som værende af en sådan beskaffenhed, at det måske ikke ville være rigtig egnet til at gå til kommunevalg på. Jeg har jo set i bladene, at man er nogenlunde klar over, hvilket forslag ministeren eventuelt vil komme med,